

Huber Péter: Szövetség Istennel? Vagy mégsem!

Olyan gondolattal szeretném kezdeni írásom, melyet még soha le nem írtam.

Azt eddig is hangsúlyoztam, hogy mindent a szeretettörvény tükrében, prizmájában mérlegelek. Az alábbi gondolatok is ilyen értékelő szerepet töltenek be gondolkodásomban.

Meggyőződéssel vallóm, hogy a teremtő Isten, mely alatt én az Atya s fia Jézus egységét értem, ahol az Atya a tervező utasító, Jézus pedig a végrehajtó, mely egy ilyen paradicsomi világmindenséget volt képes teremteni, az emberi aggyal fel nem fogható nagyságrendekkel kell, intelligensebb legyen nálam, gyarló teremtményénél.

Ez egy axióma, ezzel kapcsolatban nem szándékszem senkivel sem vitatkozni.

De kezdjem az elején. Jelen írásom gondolat indítója ismét egy youtube videó melynek címe: „Mit tanít a Biblia a keresztségről? | Beszélgetés Márkus Tamással“ [<https://www.youtube.com/watch?v=pAmD64WVH8k>].

Amikor belehallgattam, rájöttem, hogy egy református – baptista hitvita margójára készült, s mert 45 éve 18 évesen én is baptista gyülekezetben keresztem, engem is érdekelni kezdett.

Márkus Tamás egy számomra is szokatlan érveléssel „a szövetség teológiájával“ érvelt a Kálvini álláspont hite mellett. Szerinte ez a teológia 500 éves.

Nem tervezem a videó teljes tartalmát kielemezni bár fogok pár kritikus megjegyzést vele kapcsolatban tenni.

Amire rá szeretnék mutatni az az, hogy a „szövetség teológia“ újszövetségi, pontosabban az evangéliumokban Jézus szájába adott beszédek által meg nem erősíthető.

Lássuk dióhéjban mi is ez a szövetség teológia.

Márkus Tamás szerint már az Édenben megkötött Isten és ember közt egy „kegyelmi“ szövetség. Itt a Protoevangéliumra gondol:

„És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon jársz, és és port egyél életed minden napjaiban. És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.
(1Móz:3.14,15)

Bevallom csodálom Ireneus fantázia dússágát, hogy ebben Máriát és Jézust véli felismerni.

A „Teremtés könyve“ először az 1Móz:6.18-ban használja a „szövetség“ szót, s itt a Noéval kötött szövetségről beszél mely értelmében Isten fogadalmat tesz, hogy víz által többet meg nem semmisíti a föld élőlényeit. Erre a szivárvány a jel.

Az Ábrahámmal kötött szövetséget a 15 és 17-ik rész részletezi.

Márkus Tamás úgy gondolja, hogy létezik egy úgy nevezett Jézusi szövetség is, mely mint az Ábrahámi szövetség „jogutódja“ lépne fel. Szerinte újszövetségi igék bizonyítanak, hogy az Jézusi szövetség nem törölné el az Ábrahámot, az tovább is érvényben lenne.

A belőle levont konklúzió, hogy miként az Ábrahámi szövetség jele a körülmetélés a gyermekekre alkalmazandó, úgy a Jézusi szövetség jele a keresztség is alkalmazandó a csecsemőkre.

Kedves Tamás sajnos ki kell ábrándítsalak ! A te teremtő Istened nem fog veled szövetségeket kötni! Jó hogy előzetes szándék nyilatkozatok után nem várod el, hogy előszerződést, majd szerződést kössön veled. Azt aláírja, lepecsételje, netán jegyzőhöz is menjen veled.

A szerető Atya nem azért küldte egyszülött fiát, hogy szövetségeket alkudjon ki veled, hanem hogy ismertesse veled új parancsolatát: a szeretetét. A te szabad akaratod fog dönteni (nem pedig a református predesztináció) hogy életed vezérfonalává fogod-e tenni a szeretetet s akkor üdvözülsz, vagy pedig ha nem akkor elítéltetsz. Ilyen egyszerű.

Sola scriptura a reformátusok egyik fő vezérelve...

Lásuk tehát mit is ír a négy evangélium, mely Jézus szavait próbálja vissza adni.

A négy Evangéliumban csak négyszer (érdemileg csak kétszer) találjuk meg a szövetség szót. A Márkot forrásként használó Máté és Lukács csak átveszi, megismétli:

„És monda nékik: Ez az én vérem, az új szövetség vére, a mely sokakért kiontatik.“ (Mk:14.24)
(lásd Mt:26.28; Lk:22.20)

A másik előfordulás a Lukács 1.72 sajnos nem bír relevanciával e részek valószínűleg utólagos betoldások.

„Ezen a ponton [vagyis a harmadik résztől] görög stílusa is megváltozik. Lukács megmutatja hogy jártas a klasszikus görög nyelvben (1,1-4) és míg a gyermekségtörténetekben a héber és a görög stílus keveredik addig az evangélium hátralevő részében a Septuaginta, vagyis az Ószövetség legkorábbi görög fordításának stílusában ír.“

[<http://pavogy.web.elte.hu/Vegyeg/BibKomm/3lukacs.htm>]

Csak a Máté Evangéliumát vizsgáltam a parancs szóra, s kb. 20 helyet találtam ahol Jézus „parancsol“ a tanítványoknak, a sokaságnak!

A videó Máté 28:19 idézetével kezdődik:

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében,”

Talán helyes lett volna a következő verset is ide venni:

„Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én **parancsoltam** néktek: és imé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”

Lépjünk tovább:

Jézus csak két helyen szólít fel keresztelésre. A fentebb említetten kívül csak Márk 16.15,16 -ban.

„És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliomot minden teremtésnek. A ki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül; a ki pedig nem hiszen, elkárhozik.”

Bár semmi kivetnivalót nem találok e sorokba, de mert az úgy nevezet „hosszabbik befejezésbe“ található sajnos utólagos betoldás!

Mivel a fenti idézetben az „elkárhozik“ előtt a megkeresztelkedik nem ismétlődik meg szerintem a keresztelkedés nem szükséges feltétele az üdvözülésnek. A magam részéről csak egy szimbolikát látok benne.

Ezek értelmében ellent kell mondanom Márkus Tamásnak a videóban tett kijelentésével, hogy ha valaki megtér akkor a keresztelkedés nem opció hanem kötelesség. Sajnos a keresztelkedés nem egy útlevel a mennyországba.

A megtérés, újjá születés (ebben és nem a Tamás által használt fordított sorrendben lásd videó 52'31) és a szeretet parancsolat feltétel nélküli betartásával juthatunk csak el Jézushoz, ki saját kijelentése értelmében a mi egyetlen lehetséges utunk az örök élethez.

Nem, nem akarom a keresztelkedést leértékelni, hisz mai napig emlékszem azon érzésekre amit egykoron a keresztelkedés utáni percekben fehér ruhában állva éreztem. Gyermekkeresztelő vallások tagjai ezt nem tudják átérezni.

János Evangéliuma 3:22 illetve 4:1,2 -ben csak megemlíti hogy Jézus tanítványai kereszteltek.

Írásomat itt be is zárhatnám, de volt öt dolog a videóban ami zavart s nem tudom meg nem említeni!

A videó 10. perce után Nagy Gergely két igen kétes kijelentést tesz. Szerinte 1.Móz 17-ben olvashatunk róla, hogy a körülmetéléssel együtt járt a bűnök bocsánata, illetve 12. részben az olvasható, hogy fundamentuma a körülmetélésnek is Krisztus.

Félek nem ugyan azt a Bibliát olvassuk, vagy pedig a Gergely szövegértelmezési képességét vagyok kénytelen kétségbe vonni!

Nem, nem ékeskedem idegen tollakkal. Tudom hogy a youtube kommentálói között is elhangzott ez, de nekem is már első hallásra kiverte a biztosítékot, s meg vagyok róla győződve, hogy ezen állítások a Bibliában fel nem lelhetők.

A videó 28-29 perceiben Márkus Tamás egy olyan kijelentést tesz melynek értelmét és súlyát nem hinném, hogy felfogta!

Egy spirituális testnek tekinti a keresztény egyházat, melyben ma ugyan több a pogány mint a zsidó, de reméli hogy ez ki lesz egyenlítve!

Na mármost, ha a wikipedia 17 milliós zsidóságát 25 millióra kerekítem s egy olyan egyházat vetitek magam elé ahol a zsidó - pogány arány egyenlő akkor is csak egy 50 milliós egyházzal beszélhetnénk.

Kijelentése tehát egyenértékű azzal, hogy reméli a föld lakosságából több mint 7 milliárd elkárhozik....

A videó 35-37 perceiben előbb Gergely, majd Tamás is a Septuagintában keresné a bemelegítés fogalmának értelmezését.

Mivel a keresztelkedés vagy bemelegítés újtestamentumi fogalmak értelmetlen keresésük az ótestamentumban.

A keresztelkedés szó egyetlen egyszer sem fordul elő benne, a bemelegítés is csak egyszer (2Kir:5.14) de más értelemben.

A videó 1 óra 14 perce körül egy olyan kijelentés hangzik el melyre csak céloznak de ami fájóbb arra övönaluli ütéssel válaszolnak.

A csak általánosított formában kijelentett „olyan kijelentést is olvastunk baptisták részéről...” minden forrás jelölés nélkül „...hogya a hitben nevelés ... a hit diktatórikus rákényszerítése...” eleve rossz szájízű. Ha ilyen valaha valaki is leírt volna az nem keresztény vagy pedig nagyon de nagyon rosszul kellett magát kifejeznie.

Meg vagyok győződve, hogy kivétel nélkül minden keresztény csak támogatni tudja a hitben nevelést.

A magam részéről ugyan nem engedtem katolikus feleségemnek, hogy fiamat csecsemő korban megkeresztelje, de mikor elsőként az iskola fakultatív katolikus hittanóra lehetőségét felajánlotta, elsőként íratam fel rá fiamat.

Azt hogy több vallás a gyermek saját döntésére bízva a keresztelkedést egy kalap alá venni az LMBTQ, a gyermek majd eldönti hogy milyen nemű, elmebajával, övönaluli s nem méltó egy ilyen fórum színvonalához!

Végezetül az 50. perben Tamás kijelenti: a megtérés Isten szuverén kegyelmes cselekedete.

Milyen kényelmes... Isten helyettem megtér. Ha az újjászületést és a keresztséget is felvinné szuverén kegyelmes cselekedetei közzé, akkor már csak egy „one way ticket-et“ kéne küldenie számomra a Mennyországba. Ja az utazás dátumát hagyja csak nyitva, majd én eldöntöm.

De komolyra fogva szerintem Tamás mást kell értsen a megtérés fogalma alatt mint én. Ezt a feltevést erősíti az a tény is, hogy felcseréli az újjászületés és megtérés sorrendjét.

Számomra a megtérés az a folyamat mely során rádöbbenünk, hogy egy téves úton haladva számos bűnt követtünk el, megbánva ezeket, ezek bocsánatát kérjük és eldöntjük, hogy egy másik, egy helyesebb úton fogunk tovább haladni.

Az újjászületés pedig erre az új útra való rálépés.

A nem csecsemő keresztlő gyülekezetekben a fenti kettő közt történik a keresztelkedés.

Ismétlem nem tervezem a videó teljes tartalmát kielemezni, de a fentieket nem tudtam szó nélkül hagyni.

(Las Vegas, 2020.10.04)